

HOTĂRÂRE nr. 1.425 din 11 octombrie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (1) lit. a) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic

Se aprobă Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1 Prezentele norme metodologice stabilesc modul de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, denumită în continuare lege.

Art. 2 În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile folosite au următoarea semnificație:

- 1.** autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă - asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă;
- 2.** serviciu intern de prevenire și protecție - totalitatea resurselor materiale și umane alocate pentru efectuarea activităților de prevenire și protecție în întreprindere și/sau unitate;
- 3.** comitet de securitate și sănătate în muncă - organul paritar constituit la nivelul angajatorului, în vederea participării și consultării periodice în domeniul securității și sănătății în muncă, în conformitate cu art. 18 alin. (1)-(3) din lege;
- 4.** zone cu risc ridicat și specific - acele zone din cadrul întreprinderii și/sau unității în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;
- 5.** accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM) - accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin certificat medical;
- 6.** accident care produce invaliditate (INV) - accident care produce invaliditate confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;
- 7.** accident mortal (D) - accident în urma căruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau după un interval de timp, în baza unui act medico-legal;
- 8.** accident colectiv - accidentul în care au fost accidentate cel puțin 3 persoane, în același timp și din aceleași cauze, în cadrul aceluiași eveniment;
- 9.** accident de muncă de circulație - accident survenit în timpul circulației pe drumurile publice sau generat de traficul rutier, dacă persoana vătămată se afla în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;
- 10.** accident de muncă de traseu:
 - a)** accident survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;
 - b)** accident survenit pe perioada pauzei reglementare de masă în locuri organizate de angajator, pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde ia masa și invers, și care a antrenat vătămarea sau decesul;

- c) accident survenit pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde își încasează salariul și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;
- 11.** accident în afara muncii - accident care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 lit. g) și la art. 30 din lege;
- 12.** invaliditate - pierdere parțială sau totală a capacității de muncă, confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;
- 13.** invaliditate evidentă - pierdere a capacității de muncă datorată unor vătămări evidente, cum ar fi un braț smuls din umăr, produse în urma unui eveniment, până la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de către organele medicale în drept;
- 14.** intoxicație acută profesională - stare patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;
- 15.** îndatoriri de serviciu - sarcini profesionale stabilite în: contractul individual de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, fișa postului, deciziile scrise, dispozițiile scrise ori verbale ale conducătorului direct sau ale șefilor ierarhici ai acestuia;
- 16.** comunicare - procedura prin care angajatorul comunică producerea unui eveniment, de îndată, autorităților prevăzute la art. 27 alin. (1) din lege;
- 17.** evidență - mijloacele și modalitățile de păstrare a informațiilor referitoare la evenimentele produse;
- 18.** cercetare a bolilor profesionale - procedură efectuată în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate a bolii semnalate;
- 19.** semnalare a bolilor profesionale - procedură prin care se indică pentru prima oară faptul că o boală ar putea fi profesională;
- 20.** raportare a bolilor profesionale - procedură prin care se transmit informații referitoare la bolile profesionale declarate potrivit legii la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale și la Centrul Național pentru Organizarea și Asigurarea Sistemului Informațional și Informatic în Domeniul Sănătății București.

CAPITOLUL II

Autorizarea funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă

Art. 3 În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor și a bolilor profesionale, angajatorii au obligația să obțină autorizația de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, înainte de începerea oricărei activități.

Art. 4 Nu se autorizează, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice, persoanele fizice, asociațiile familiale și persoanele juridice pentru care autorizarea funcționării, inclusiv din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, se efectuează în temeiul Legii nr. **359/2004** privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5 Asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă se face pentru activitățile care se desfășoară la sediul social, la sediile secundare sau în afara acestora.

Art. 6 (1) În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, angajatorul are obligația să depună la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea o cerere, completată în două exemplare semnate în original de către angajator, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(2) prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de următoarele acte:

a) copii de pe actele de înființare;

b) declarația pe propria răspundere, conform modelului prezentat în anexa nr. 2, din care rezultă că pentru activitățile declarate sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul securității și sănătății în muncă.

(3) Pentru actele depuse în susținerea cererii se va completa opisul prezentat în anexa nr. 1.

Art. 7 În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, inspectoratele teritoriale de muncă procedează după cum urmează:

a) înregistrează cererile de autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă;

b) verifică actele depuse în susținerea acestora, precum și declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 6;

c) completează și emit certificatul constatator, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

d) asigură evidența certificatelor constatatoare eliberate, conform modelului prezentat în anexa nr. 4;

e) asigură arhivarea documentației în baza căreia s-au emis certificatele constatatoare.

Art. 8 Termenul de eliberare a certificatului constatator este de 5 zile lucrătoare, calculat de la data înregistrării cererii.

Art. 9 Certificatul constatator, emis în baza declarației pe propria răspundere, dă dreptul angajatorilor să desfășoare activitățile pentru care au obținut certificatul.

Art. 10 (1) În cazul în care în cadrul controalelor se constată abateri de la respectarea prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în muncă, inspectorul de muncă sistează activitatea și propune inspectoratului teritorial de muncă înscrierea mențiunii în certificatul constatator.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă menționează sistarea activității prevăzute la alin. (1) în certificatul constatator.

Art. 11 (1) În situația prevăzută la art. 10, angajatorul poate relua activitatea numai după ce demonstrează că a remediat deficiențele care au condus la sistarea activității și a obținut autorizarea conform art. 6.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), cererea va fi însoțită de certificatul constatator eliberat inițial, în original.

(3) Inspectoratul teritorial de muncă va menționa în certificatul constatator data reluării activității.

CAPITOLUL III

Servicii de prevenire și protecție

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 12 Prezenta capitol stabilește cerințele minime pentru activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere și/sau unitate și protecția lucrătorilor la locul de muncă, cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, organizarea activităților de prevenire și protecție în cadrul întreprinderii și/sau unității, a serviciilor externe de prevenire și protecție, stabilirea criteriilor de evaluare și a procedurii de abilitare a serviciilor externe, precum și reglementarea statutului de reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 13 Angajatorul trebuie să asigure planificarea, organizarea și mijloacele necesare activității de prevenire și protecție în unitatea și/sau întreprinderea sa.

SECȚIUNEA 2

Organizarea activităților de prevenire și protecție

Art. 14 Organizarea activităților de prevenire și protecție este realizată de către angajator, în următoarele moduri:

- a)** prin asumarea de către angajator, în condițiile art. 9 alin. (4) din lege, a atribuțiilor pentru realizarea măsurilor prevăzute de lege;
- b)** prin desemnarea unuia sau mai multor lucrători pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție;
- c)** prin înființarea unui serviciu intern de prevenire și protecție;
- d)** prin apelarea la servicii externe de prevenire și protecție.

Art. 15 (1) Activitățile de prevenire și protecție desfășurate prin modalitățile prevăzute la art. 14 în cadrul întreprinderii și/sau al unității sunt următoarele:

- 1.** identificarea pericolelor și evaluarea riscurilor pentru fiecare componentă a sistemului de muncă, respectiv executant, sarcină de muncă, mijloace de muncă/ echipamente de muncă și mediul de muncă pe locuri de muncă/posturi de lucru;
- 2.** elaborarea și actualizarea planului de prevenire și protecție;
- 3.** elaborarea de instrucțiuni proprii pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale unității/întreprinderii, precum și ale locurilor de muncă/ posturilor de lucru;
- 4.** propunerea atribuțiilor și răspunderilor în domeniul securității și sănătății în muncă, ce revin lucrătorilor, corespunzător funcțiilor exercitate, care se consemnează în fișa postului, cu aprobarea angajatorului;
- 5.** verificarea cunoașterii și aplicării de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și protecție, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, stabilite prin fișa postului;
- 6.** întocmirea unui necesar de documentații cu caracter tehnic de informare și instruire a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
- 7.** elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea periodicității adecvate pentru fiecare loc de muncă, asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă și verificarea cunoașterii și aplicării de către lucrători a informațiilor primite;
- 8.** elaborarea programului de instruire-testare la nivelul întreprinderii și/sau unității;
- 9.** asigurarea întocmirii planului de acțiune în caz de pericol grav și iminent, conform prevederilor art. 101-107, și asigurarea ca toți lucrătorii să fie instruiți pentru aplicarea lui;
- 10.** evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzute la art. 101-107;
- 11.** stabilirea zonelor care necesită semnalizare de securitate și sănătate în muncă, stabilirea tipului de semnalizare necesar și amplasarea conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. **971/2006** privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă;
- 12.** evidența meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică, pentru care este necesară autorizarea exercitării lor;
- 13.** evidența posturilor de lucru care necesită examene medicale suplimentare;
- 14.** evidența posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesită testarea aptitudinilor și/sau control psihologic periodic;
- 15.** monitorizarea funcționării sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de ventilare sau a altor instalații pentru controlul noxelor în mediul de muncă;
- 16.** verificarea stării de funcționare a sistemelor de alarmare, avertizare, semnalizare de urgență, precum și a sistemelor de siguranță;
- 17.** informarea angajatorului, în scris, asupra deficiențelor constatate în timpul controalelor efectuate la locul de muncă și propunerea de măsuri de prevenire și protecție;

18. întocmirea rapoartelor și/sau a listelor prevăzute de hotărârile Guvernului emise în temeiul art. 51 alin. (1) lit. b) din lege, inclusiv cele referitoare la azbest, vibrații, zgomot și șantiere temporare și mobile;

19. evidența echipamentelor de muncă și urmărirea ca verificările periodice și, dacă este cazul, încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate de persoane competente, conform prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. **1.146/2006** privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă;

20. identificarea echipamentelor individuale de protecție necesare pentru posturile de lucru din întreprindere și întocmirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. **1.048/2006** privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă;

21. urmărirea întreținerii, manipulării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție și a înlocuirii lor la termenele stabilite, precum și în celelalte situații prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. **1.048/2006**;

22. participarea la cercetarea evenimentelor conform competențelor prevăzute la art. 108-177;

23. întocmirea evidențelor conform competențelor prevăzute la art. 108-177;

24. elaborarea rapoartelor privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii din întreprindere și/sau unitate, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) din lege;

25. urmărirea realizării măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă, cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;

26. colaborarea cu lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor, serviciile externe de prevenire și protecție, medicul de medicina muncii, în vederea coordonării măsurilor de prevenire și protecție;

27. colaborarea cu lucrătorii desemnați/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori, în situația în care mai mulți angajatori își desfășoară activitatea în același loc de muncă;

28. urmărirea actualizării planului de avertizare, a planului de protecție și prevenire și a planului de evacuare;

29. propunerea de sancțiuni și stimulente pentru lucrători, pe criteriul îndeplinirii atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

30. propunerea de clauze privind securitatea și sănătatea în muncă la încheierea contractelor de prestări de servicii cu alți angajatori, inclusiv la cele încheiate cu angajatori străini;

31. întocmirea unui necesar de mijloace materiale pentru desfășurarea acestor activități.

(2) Activitățile legate de supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor se vor efectua în conformitate cu prevederile art. 24 și 25 din lege.

Art. 16 (1) În cazul întreprinderilor cu până la 9 lucrători inclusiv angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) activitățile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevăzute în anexa nr. 5

b) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în mod efectiv și cu regularitate în întreprindere și/sau unitate;

c) angajatorul îndeplinește cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare cel puțin nivelului de bază, conform prevederilor art. 47-51.

(2) în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători, conform prevederilor art. 20-22, sau poate organiza serviciul intern de prevenire și protecție, conform prevederilor art. 23 - 27, și/sau să apeleze la servicii externe.

(3) în situația în care sunt îndeplinite condițiile de la alin. (1), dar angajatorul nu realizează în totalitate activitățile de prevenire și protecție, pentru activitățile pe care nu le realizează angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe.

Art. 17 (1) În cazul întreprinderilor care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) activitățile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevăzute în anexa nr. 5;

b) riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;

c) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în mod efectiv și cu regularitate în întreprindere și/sau unitate;

d) angajatorul îndeplinește cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare cel puțin nivelului de bază, conform prevederilor art. 47-51.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători, conform prevederilor art. 20-22, sau poate organiza serviciu intern de prevenire și protecție, conform prevederilor art. 23-27, și/sau să apeleze la servicii externe.

(3) În situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) și (2), dar angajatorul, lucrătorii desemnați sau serviciul intern nu realizează în totalitate activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe.

Art. 18 (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților între 50 și 149 de lucrători, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători sau să organizeze serviciu intern de prevenire și protecție pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție din cadrul întreprinderii.

(2) În cazul întreprinderilor și/sau unităților prevăzute la alin. (1), care desfășoară activități dintre cele prevăzute în anexa nr. 5, angajatorul trebuie să organizeze serviciu intern de prevenire și protecție.

(3) În cazul în care lucrătorii desemnați/serviciul intern de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

Art. 19 (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 150 de lucrători, angajatorul trebuie să organizeze serviciul intern de prevenire și protecție.

(2) În cazul în care serviciul intern de prevenire și protecție nu are capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

SECȚIUNEA 3

Lucrători desemnați

Art. 20 (1) Desemnarea nominală a lucrătorului/ lucrătorilor pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție se face prin decizie a angajatorului.

(2) Angajatorul va consemna în fișa postului activitățile de prevenire și protecție pe care lucrătorul desemnat are capacitatea, timpul necesar și mijloacele adecvate să le efectueze.

Art. 21 Pentru a putea să desfășoare activitățile de prevenire și protecție, lucrătorul desemnat trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare cel puțin nivelului mediu, conform prevederilor art. 47-51.

Art. 22 (1) Angajatorul va stabili numărul de lucrători desemnați în funcție de mărimea întreprinderii și/sau unității și/sau riscurile la care sunt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul întreprinderii și/sau unității.

(2) Angajatorul trebuie să asigure mijloacele adecvate și timpul necesar pentru ca lucrătorii desemnați să poată desfășura activitățile de prevenire și protecție conform fișei postului.

SECȚIUNEA 4

Serviciile interne de prevenire și protecție

Art. 23 (1) Serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului mediu și/sau superior, conform prevederilor art. 47-51, și, după caz, alți lucrători care pot desfășura activități auxiliare.

(2) Conducătorul serviciului de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior, conform prevederilor art. 47-51.

Art. 24 (1) Serviciul intern de prevenire și protecție se organizează în subordinea directă a angajatorului ca o structură distinctă.

(2) Lucrătorii din cadrul serviciului intern de prevenire și protecție trebuie să desfășoare numai activități de prevenire și protecție și cel mult activități complementare cum ar fi: prevenirea și stingerea incendiilor și protecția mediului.

(3) Angajatorul va consenma în regulamentul intern sau în regulamentul de organizare și funcționare activitățile de prevenire și protecție pentru efectuarea cărora serviciul intern de prevenire și protecție are capacitate și mijloace adecvate.

Art. 25 Serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să aibă la dispoziție resursele materiale și umane necesare pentru îndeplinirea activităților de prevenire și protecție desfășurate în întreprindere.

Art. 26 (1) Angajatorul va stabili structura serviciului intern de prevenire și protecție în funcție de mărimea întreprinderii și/sau unității și/sau riscurile la care sunt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul întreprinderii și/sau unității.

(2) Angajatorul trebuie să asigure mijloacele adecvate pentru ca serviciul intern de prevenire și protecție să poată desfășura activitățile specifice.

(3) Când angajatorul își desfășoară activitatea în mai multe puncte de lucru, serviciul de prevenire și protecție trebuie să fie organizat astfel încât să se asigure în mod corespunzător desfășurarea activităților specifice.

(4) În situația în care activitatea de prevenire și protecție este asigurată prin mai multe servicii interne, acestea vor acționa coordonat pentru asigurarea eficienței activității.

Art. 27 Serviciul intern de prevenire și protecție poate să asigure și supravegherea medicală, dacă dispune de personal cu capacitate profesională și de mijloace materiale adecvate.

SECȚIUNEA 5

Servicii externe de prevenire și protecție

Art. 28 Serviciul extern de prevenire și protecție asigură, pe bază de contract, activitățile de prevenire și protecție în domeniu.

Art. 29 Angajatorul apelează la serviciile externe, cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (3) lit. d) din lege.

Art. 30 Serviciul extern trebuie să aibă acces la toate informațiile necesare desfășurării activității de prevenire și protecție.

Art. 31 Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să dispună de personal cu capacitate profesională adecvată și de mijloacele materiale necesare pentru a-și desfășura activitatea;

b) să fie abilitat de Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, în conformitate cu procedura stabilită la art. 35-45.

Art. 32 (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului mediu și/sau superior, conform prevederilor art. 47-51, și, după caz, alți lucrători care pot desfășura activități auxiliare.

(2) Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior, conform prevederilor art. 47-51.

(3) În cazul în care serviciul extern de prevenire și protecție este format dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior, conform prevederilor art. 47-51.

Art. 33 Contractul încheiat între angajator și serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) activitățile de prevenire și protecție care vor fi desfășurate de către serviciul extern de prevenire și protecție;

b) modul de colaborare cu lucrătorii desemnați/serviciul intern de prevenire și protecție și/sau cu alte servicii externe de prevenire și protecție;

c) clauze privind soluționarea litigiilor apărute între părți.

Art. 34 (1) Serviciul extern are obligația să transmită inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul, domiciliul sau reședința o copie de pe certificatul de abilitare, în termen de 10 zile de la data primirii acestuia.

(2) Serviciul extern trebuie să întocmească, în două exemplare, un raport de activitate semestrial, conform modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(3) Rapoartele vor fi înaintate inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul, domiciliul sau reședința serviciul extern.

(4) Inspectoratul va analiza rapoartele de activitate și va restitui un exemplar serviciului extern, iar un exemplar îl va arhiva.

SECȚIUNEA 6

Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 35 Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție se efectuează conform procedurii prevăzute de prezenta secțiune, elaborată cu respectarea prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b) și alin. (5), precum și prevederilor art. 45 alin. (2) lit. e) din lege.

Art. 36 (1) Serviciile externe de prevenire și protecție pot să își desfășoare activitatea numai după obținerea certificatului de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, denumit în continuare certificatele abilitare, emis de direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale, respectiv a municipiului București, pe raza cărora își au sediul, domiciliul sau reședința.

(2) După data aderării României la Uniunea Europeană, prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice și juridice având cetățenia, respectiv naționalitatea unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, care au fost supuse procedurii de abilitare sau unei proceduri similare în unul dintre aceste state, în vederea furnizării de servicii de prevenire și protecție, nu trebuie să obțină certificatul de abilitare prevăzut de prezentele norme metodologice.

(3) În cadrul direcțiilor de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale, respectiv a municipiului București, se constituie, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumită în continuare Comisia de abilitare și avizare.

(4) Membrii comisiei prevăzute la alin. (3) sunt:

- a)** directorul executiv al direcției de muncă, solidaritate socială și familie;
- b)** inspectorul șef adjunct cu atribuții de securitate și sănătate în muncă al inspectoratului teritorial de muncă;
- c)** conducătorul structurii asigurătorului pentru accidente de muncă și boli profesionale de la nivel teritorial;
- d)** reprezentantul desemnat de comisia de autorizare județeană înființată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, după o procedură proprie stabilită de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților.

(5) Președintele Comisiei de abilitare și avizare este directorul executiv al direcției de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale.

(6) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare este asigurat de direcția de muncă, solidaritate socială și familie teritorială, respectiv a municipiului București.

Art. 37 În vederea abilitării pentru activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, solicitanții vor transmite un dosar care va cuprinde următoarele documente:

- a)** cerere de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, conform modelului prezentat în anexa nr. 8;
- b)** copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comerțului și, după caz, copie de pe actul constitutiv;
- c)** copii de pe documentele care atestă pregătirea profesională și nivelul de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, conform prevederilor art. 31 și 32;
- d)** curriculum vitae pentru personalul care va desfășura activitățile de prevenire și protecție;
- e)** documente care atestă experiența de cel puțin 5 ani în domeniul securității și sănătății în muncă pentru personalul care va desfășura activitățile de prevenire și protecție;
- f)** memoriu de prezentare din care să rezulte mijloacele materiale și resursele umane de care dispune;
- g)** copii de pe decizia de numire și contractul individual de muncă pe perioadă nedeterminată pentru conducătorul serviciului extern;
- h)** copii de pe contractele individuale de muncă ale personalului de execuție din serviciul extern;
- i)** declarații ale personalului serviciului extern privind păstrarea confidențialității, în timpul și după încetarea desfășurării activităților de prevenire și protecție, asupra informațiilor la care are acces.

Art. 38 Solicitantul trebuie să transmită prin poștă dosarul prevăzut la art. 37, cu cel puțin 10 zile înainte de data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare.

Art. 39 Comisia de abilitare și avizare are următoarele obligații:

- a)** să afișeze data întrunirii la sediul direcției de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale, respectiv a municipiului București, și să o facă publică și prin alte mijloace, cum ar fi internet sau presă locală, cu cel puțin o lună înainte;
- b)** să se întrunească, cel puțin o dată pe trimestru, în funcție de numărul de dosare primite;
- c)** să analizeze dosarele solicitanților cu conținutul prevăzut la art. 37;
- d)** să elibereze certificatele de abilitare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9, pentru solicitanții care îndeplinesc condițiile pentru servicii externe de prevenire și protecție prevăzute de prezentele norme metodologice;
- e)** să restituie solicitanților, prin poștă, dosarele care nu conțin toate documentele prevăzute la art. 37 și motivarea acestei decizii;
- f)** să transmită titularilor, prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare, certificatele de abilitare emise;
- g)** să țină evidența certificatelor de abilitare emise și să arhiveze dosarele în baza cărora s-au emis;
- h)** să facă publică lista actualizată a serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate.

Art. 40 (1) Solicitantul căruia i s-a restituit dosarul are dreptul, în termen de 30 de zile de la data primirii, să facă contestație la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Răspunsul la contestație va fi transmis prin poștă în termen de 30 de zile.

Art. 41 Valabilitatea certificatului de abilitare este de 3 ani.

Art. 42 (1) Reînnoirea certificatului de abilitare se face la expirarea termenului de valabilitate sau la modificarea condițiilor în baza cărora s-a emis.

(2) Pentru reînnoirea certificatului de abilitare, solicitantul va prezenta următoarele documente:

a) dosarul prevăzut la art. 37;

b) rapoartele semestriale înregistrate la inspectoratul teritorial de muncă;

c) copii de pe documentele care atestă absolvirea cursurilor de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, în cazul în care au fost efectuate.

Art. 43 (1) Modificarea oricărei condiții în baza căreia s-a emis certificatul de abilitare, fără comunicarea și transmiterea documentelor doveditoare Comisiei de abilitare și avizare în termen de maximum 5 zile lucrătoare, conduce la încetarea valabilității acestuia.

(2) După analizarea noilor condiții prevăzute la alin. (1), Comisia de abilitare și avizare va decide dacă certificatul de abilitare își menține sau își pierde valabilitatea și va comunica în scris titularului de certificat această decizie.

Art. 44 (1) Inspectoratele teritoriale de muncă verifică respectarea de către serviciile externe a condițiilor în baza cărora a fost emis certificatul de abilitare și propun, în scris, Comisiei de abilitare și avizare, dacă este cazul, anularea certificatului.

(2) Comisia de abilitare și avizare analizează argumentele aduse în susținerea propunerii de anulare a certificatului de abilitare și, pe baza acestora, poate emite decizia de anulare.

(3) Decizia de anulare a certificatului de abilitare și motivația acesteia se transmit titularului, în termen de 10 zile de la data emiterii.

(4) Titularul certificatului de abilitare anulat poate face contestație la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în termen de 30 de zile de la data primirii deciziei de anulare.

(5) Răspunsul la contestație va fi transmis prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 30 de zile.

Art. 45 Persoanele fizice și juridice abilitate pentru a presta servicii în domeniul protecției muncii, în temeiul Legii protecției muncii nr. 90/1996, trebuie să își reînnoiască certificatul în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

SECȚIUNEA 7

Planul de prevenire și protecție

Art. 46 (1) Conform prevederilor art. 13 lit. b) din lege angajatorul trebuie să întocmească un plan de prevenire și protecție care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificări ale condițiilor de muncă, respectiv apariția unor riscuri noi.

(2) În urma evaluării riscurilor pentru fiecare loc de muncă/post de lucru se stabilesc măsuri de prevenire și protecție, de natură tehnică, organizatorică, igienico-sanitară și de altă natură, necesare pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor.

(3) În urma analizei măsurilor prevăzute la alin. (2) se stabilesc resursele umane și materiale necesare realizării lor.

(4) Planul de prevenire și protecție va cuprinde cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 7.

(5) Planul de prevenire și protecție se supune analizei lucrătorilor și/sau reprezentanților lor sau comitetului de securitate și sănătate în muncă, după caz, și trebuie să fie semnat de angajator.

SECȚIUNEA 8

Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă

Art. 47 Nivelurile de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, necesare pentru dobândirea capacităților și aptitudinilor corespunzătoare efectuării activităților de prevenire și protecție, sunt următoarele:

- a) nivel de bază;
- b) nivel mediu;
- c) nivel superior.

Art. 48 (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului de bază sunt:

- a) studii în învățământul liceal filiera teoretică în profil real sau filiera tehnologică în profil tehnic;
- b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. A, cu o durată de cel puțin 40 de ore.

(2) Nivelul de bază prevăzut la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a cursului prevăzut la alin. (1) lit. b).

Art. 49 (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului mediu sunt:

- a) studii în învățământul postliceal în profil tehnic;
- b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore.

(2) Nivelul mediu prevăzut la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a cursului prevăzut la alin. (1) lit. b).

Art. 50 (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior sunt:

- a) studii superioare tehnice;
- b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore;
- c) curs postuniversitar de evaluare a riscurilor cu o durată de cel puțin 180 de ore.

(2) Nivelul superior prevăzut la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatele de absolvire a cursurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(3) Cerința minimă prevăzută la alin. (1) lit. b) este considerată îndeplinită și în situația în care persoana a absolvit o formă de învățământ postuniversitar în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 51 Cursurile în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la art. 48 alin. (1) lit. b), art. 49 alin. (1) lit. b) și la art. 50 alin. (1) lit. b), se efectuează de către furnizori de formare profesională autorizați conform prevederilor art. 18 - 27 din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 375/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA 9

Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă

Art. 52 Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, definiți conform art. 5 lit. d) din lege, sunt aleși de către și dintre lucrătorii din întreprindere și/sau unitate, conform celor stabilite prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 53 Numărul de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, care se aleg, va fi stabilit prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern

sau regulamentul de organizare și funcționare, în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, cel puțin conform cerințelor prevăzute la art. 60.

Art. 54 Lucrătorii comunică în scris angajatorului numărul și numele reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 55 Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare cel puțin nivelului de bază, conform prevederilor art. 47-51.

Art. 56 Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sunt consultați și participă, în conformitate cu art. 18 din lege, și pot desfășura următoarele activități:

- a)** colaborează cu angajatorul pentru îmbunătățirea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;
- b)** însoțesc echipa/persoana care efectuează evaluarea riscurilor;
- c)** ajută lucrătorii să conștientizeze necesitatea aplicării măsurilor de securitate și sănătate în muncă;
- d)** aduc la cunoștință angajatorului sau comitetului de securitate și sănătate în muncă propunerile lucrătorilor referitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- e)** urmăresc realizarea măsurilor din planul de prevenire și protecție;
- f)** informează autoritățile competente asupra nerespectării prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă.

CAPITOLUL IV

Organizarea și funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

SECȚIUNEA 1

Organizarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 57 (1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie în unitățile care au un număr de cel puțin 50 de lucrători, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României.

(2) Inspectorul de muncă poate impune constituirea comitetului de securitate și sănătate în muncă în unitățile cu un număr mai mic de 50 de lucrători în funcție de natura activității și de riscurile identificate.

(3) În cazul în care activitatea se desfășoară în unități dispersate teritorial, se pot înființa mai multe comitete de securitate și sănătate în muncă; numărul acestora se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern ori regulamentul de organizare și funcționare.

(4) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie și în cazul activităților care se desfășoară temporar, respectiv cu o durată mai mare de 3 luni.

(5) În unitățile care au mai puțin de 50 de lucrători, atribuțiile comitetului de securitate și sănătate în muncă revin reprezentanților lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

Art. 58 (1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă este constituit din reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, pe de o parte, și angajator sau reprezentantul său legal și/sau reprezentanții săi în număr egal cu cel al reprezentanților lucrătorilor și medicul de medicina muncii, pe de altă parte.

(2) Lucrătorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire și protecție este secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă.

Art. 59 (1) Reprezentanții lucrătorilor în comitetul de securitate și sănătate în muncă vor fi aleși pe o perioadă de 2 ani.

(2) În cazul în care unul sau mai mulți reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor se retrag din comitetul de securitate și sănătate în muncă, aceștia vor fi înlocuiți imediat prin alți reprezentanți aleși.

Art. 60 (1) Modalitatea de desemnare a reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă va fi stabilită prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Reprezentanții lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă vor fi desemnați de către lucrători dintre reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, după cum urmează:

- a) de la 50 la 100 de lucrători - 2 reprezentanți;
- b) de la 101 la 500 de lucrători - 3 reprezentanți;
- c) de la 501 la 1.000 de lucrători - 4 reprezentanți;
- d) de la 1.001 la 2.000 de lucrători - 5 reprezentanți;
- e) de la 2.001 la 3.000 de lucrători - 6 reprezentanți;
- f) de la 3.001 la 4.000 de lucrători - 7 reprezentanți;
- g) peste 4.000 de lucrători - 8 reprezentanți.

Art. 61 (1) Angajatorul are obligația să acorde fiecărui reprezentant al lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă timpul necesar exercitării atribuțiilor specifice.

(2) Timpul alocat acestei activități va fi considerat timp de muncă și va fi de cel puțin:

- a) 2 ore pe lună în unitățile având un efectiv de până la 99 de lucrători;
- b) 5 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 100 și 299 de lucrători;
- c) 10 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 300 și 499 de lucrători;
- d) 15 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 500 și 1.499 de lucrători;
- e) 20 de ore pe lună în unitățile având un efectiv de 1.500 de lucrători și peste.

(3) Instruirea necesară exercitării rolului de membru în comitetul de securitate și sănătate în muncă trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru și pe cheltuiala unității.

Art. 62 Angajatorul sau reprezentantul său legal este președintele comitetului de securitate și sănătate în muncă.

Art. 63 Membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă se nominalizează prin decizie scrisă a președintelui acestuia, iar componența comitetului va fi adusă la cunoștință tuturor lucrătorilor.

Art. 64 (1) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă vor fi convocați să participe lucrătorii desemnați, reprezentanții serviciului intern de prevenire și protecție și, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de prevenire și protecție, reprezentanții acestora.

(2) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă pot fi invitați să participe inspectori de muncă.

SECȚIUNEA 2

Funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 65 Comitetul de securitate și sănătate în muncă funcționează în baza regulamentului de funcționare propriu.

Art. 66 (1) Angajatorul are obligația să asigure întrunirea comitetului de securitate și sănătate în muncă cel puțin o dată pe trimestru și ori de câte ori este necesar.

(2) Ordinea de zi a fiecărei întruniri este stabilită de către președinte și secretar, cu consultarea reprezentanților lucrătorilor, și este transmisă membrilor comitetului de securitate și sănătate în muncă, inspectoratului teritorial de muncă și, dacă este cazul, serviciului extern de protecție și prevenire, cu cel puțin 5 zile înaintea datei stabilite pentru întrunirea comitetului.

- (3) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă convoacă în scris membrii comitetului cu cel puțin 5 zile înainte de data întrunirii, indicând locul, data și ora stabilite.
- (4) La fiecare întrunire secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă încheie un proces-verbal care va fi semnat de către toți membrii comitetului.
- (5) Comitetul de securitate și sănătate în muncă este legal întrunit dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.
- (6) Comitetul de securitate și sănătate în muncă convine cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.
- (7) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă va afișa la loc vizibil copii ale procesului-verbal încheiat.
- (8) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă transmite inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului-verbal încheiat.

SECȚIUNEA 3

Atribuțiile comitetului de securitate și sănătate în muncă

- Art. 67** Pentru realizarea informării, consultării și participării lucrătorilor, în conformitate cu art. 16, 17 și 18 din lege, comitetul de securitate și sănătate în muncă are cel puțin următoarele atribuții:
- a)** analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în muncă și planul de prevenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;
 - b)** urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării prevederilor lui și eficiența acestora din punct de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;
 - c)** analizează introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecințele asupra securității și sănătății, lucrătorilor, și face propuneri în situația constatării anumitor deficiențe;
 - d)** analizează alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de muncă, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;
 - e)** analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de prevenire și protecție, precum și menținerea sau, dacă este cazul, înlocuirea acestuia;
 - f)** propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice;
 - g)** analizează cererile formulate de lucrători privind condițiile de muncă și modul în care își îndeplinesc atribuțiile persoanele desemnate și/sau serviciul extern;
 - h)** urmărește modul în care se aplică și se respectă reglementările legale privind securitatea și sănătatea în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă și inspectorii sanitari;
 - i)** analizează propunerile lucrătorilor privind prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, precum și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și propune introducerea acestora în planul de prevenire și protecție;
 - j)** analizează cauzele producerii accidentelor de muncă, îmbolnăvirilor profesionale și evenimentelor produse și poate propune măsuri tehnice în completarea măsurilor dispuse în urma cercetării;
 - k)** efectuează verificări proprii privind aplicarea instrucțiunilor proprii și a celor de lucru și face un raport scris privind constatările făcute;
 - l)** dezbate raportul scris, prezentat comitetului de securitate și sănătate în muncă de către conducătorul unității cel puțin o dată pe an, cu privire la situația securității și sănătății în muncă, la acțiunile care au fost întreprinse și la eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se va realiza în anul următor.

SECȚIUNEA 4

Obligațiile angajatorului referitoare la comitetul de securitate și sănătate în muncă

Art. 68 Angajatorul trebuie să furnizeze comitetului de securitate și sănătate în muncă toate informațiile necesare, pentru ca membrii acestuia să își poată da avizul în cunoștință de cauză.

Art. 69 (1) Angajatorul trebuie să prezinte, cel puțin o dată pe an, comitetului de securitate și sănătate în muncă un raport scris care va cuprinde situația securității și sănătății în muncă, acțiunile care au fost întreprinse și eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se vor realiza în anul următor.

(2) Angajatorul trebuie să transmită raportul prevăzut la alin. (1), avizat de membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă, în termen de 10 zile, inspectoratului teritorial de muncă.

Art. 70 Angajatorul trebuie să supună analizei comitetului de securitate și sănătate în muncă documentația referitoare la caracteristicile echipamentelor de muncă, ale echipamentelor de protecție colectivă și individuală, în vederea selecționării echipamentelor optime.

Art. 71 Angajatorul trebuie să informeze comitetul de securitate și sănătate în muncă cu privire la evaluarea riscurilor pentru securitate și sănătate, măsurile de prevenire și protecție atât la nivel de unitate, cât și la nivel de loc de muncă și tipuri de posturi de lucru, măsurile de prim ajutor, de prevenire și stingere a incendiilor și evacuare a lucrătorilor.

Art. 72 Angajatorul comunică comitetului de securitate și sănătate în muncă punctul său de vedere sau, dacă este cazul, al medicului de medicina muncii, serviciului intern sau extern de prevenire și protecție, asupra plângerilor lucrătorilor privind condițiile de muncă și modul în care serviciul intern sau extern de prevenire și protecție își îndeplinește atribuțiile.

Art. 73 în cazul în care angajatorul nu ia în considerare propunerile comitetului de securitate și sănătate în muncă, conform atribuțiilor prevăzute la art. 67, trebuie să motiveze decizia sa în fața comitetului; motivația va fi consemnată în procesul-verbal.

CAPITOLUL V

Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 74 Prezentul capitol stabilește procedura instruirii lucrătorilor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, în conformitate cu art. 20 din lege.

Art. 75 Instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă are ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de securitate și sănătate în muncă.

Art. 76 (1) Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul întreprinderii și/sau al unității se efectuează în timpul programului de lucru.

(2) Perioada în care se desfășoară instruirea prevăzută la alin. (1) este considerată timp de muncă.

Art. 77 Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze:

- a)** instruirea introductiv-generală;
- b)** instruirea la locul de muncă;
- c)** instruirea periodică.

Art. 78 La instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă vor fi folosite mijloace, metode și tehnici de instruire, cum ar fi: expunerea, demonstrația, studiul de caz, vizionări de filme, diapozitive, proiecții, instruire asistată de calculator.

Art. 79 Fiecare angajator are obligația să asigure baza materială corespunzătoare unei instruirii adecvate.

Art. 80 Angajatorul trebuie să dispună de un program de instruire - testare, pe meserii sau activități.

Art. 81 (1) Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în fișa de instruire individuală, conform modelului prezentat în anexa nr. 11, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.

(2) Completarea fișei de instruire individuală se va face cu pix cu pastă sau cu stilou, imediat după verificarea instruirii.

(3) După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoanele care au efectuat și au verificat instruirea.

(4) Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă și va fi însoțită de o copie a fișei de aptitudini, completată de către medicul de medicina muncii în urma examenului medical la angajare.

Art. 82 (1) Pentru persoanele aflate în întreprindere și/sau unitate cu permisiunea angajatorului, angajatorul stabilește, prin regulamentul intern sau prin regulamentul de organizare și funcționare, reguli privind instruirea și însoțirea acestora în întreprindere și/sau unitate.

(2) Pentru lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior, care desfășoară activități pe bază de contract de prestări de servicii în întreprinderea și/sau unitatea unui alt angajator, angajatorul beneficiar al serviciilor va asigura instruirea lucrătorilor privind activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderilor și/sau unității, în general.

(3) Instruirea prevăzută la alin. (1) și (2) se consemnează în fișa de instruire colectivă, conform modelului prezentat în anexa nr. 12.

(4) Fișa de instruire colectivă se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se va păstra de către angajator/lucrător desemnat/serviciu intern de prevenire și protecție care a efectuat instruirea și un exemplar se păstrează de către angajatorul lucrătorilor instruiți sau, în cazul vizitatorilor, de către conducătorul grupului.

(5) Reprezentanții autorităților competente în ceea ce privește controlul aplicării legislației referitoare la securitate și sănătate în muncă vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișă de instructaj.

SECȚIUNEA 2

Instruirea introductiv-generală

Art. 83 Instruirea introductiv-generală se face:

- a)** la angajarea lucrătorilor definiți conform art. 5 lit. a) din lege;
- b)** lucrătorilor detașați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- c)** lucrătorilor delegați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- d)** lucrătorului pus la dispoziție de către un agent de muncă temporar.

Art. 84 Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

Art. 85 Instruirea introductiv-generală se face de către:

- a)** angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b)** lucrătorul desemnat; sau
- c)** un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d)** serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 86 Instruirea introductiv-generală se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane.

Art. 87 (1) Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau al unității, în general.

(2) Angajatorul stabilește prin instrucțiuni proprii durata instruirii introductiv-generale; aceasta nu va fi mai mică de 8 ore.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) persoanele prevăzute la art. 82, cărora li se vor prezenta succint activitățile, riscurile și măsurile de prevenire și protecție din întreprindere și/sau unitate.

Art. 88 (1) în cadrul instruirii introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

a) legislația de securitate și sănătate în muncă;

b) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă;

c) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;

d) măsuri la nivelul întreprinderii și/sau unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(2) Conținutul instruirii introductiv-generale trebuie să fie în conformitate cu tematica aprobată de către angajator.

Art. 89 (1) Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe bază de teste.

(2) Rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instruire.

(3) Lucrătorii prevăzuți la art. 83 lit. a) și d) nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea introductiv-generală.

SECȚIUNEA 3

Instruirea la locul de muncă

Art. 90 (1) Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul întreprinderii și/sau al unității.

Art. 91 (1) Instruirea la locul de muncă se face de către conducătorul direct al locului de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane.

(2) Fișa de instruire se păstrează de către conducătorul locului de muncă.

Art. 92 (1) Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Durata instruirii la locul de muncă nu va fi mai mică de 8 ore și se stabilește prin instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau

b) lucrătorul desemnat; sau

c) un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau

d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 93 (1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde:

a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;

b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;

c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor;

d) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;

e) instruirea la locul de muncă va include în mod obligatoriu demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor.

Art. 94 Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucrătorul instruit se face numai după verificarea cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală.

SECȚIUNEA 4

Instruirea periodică

Art. 95 Instruirea periodică se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83 și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 96 (1) Instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă.

(2) Intervalul dintre două instruirii periodice va fi stabilit prin instrucțiuni proprii, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru, și nu va fi mai mare de 6 luni.

(3) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre două instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

(4) Verificarea instruirii periodice se face de către șeful ierarhic al celui care efectuează instruirea și prin sondaj de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciile externe de prevenire și protecție, care vor semna fișele de instruire ale lucrătorilor, confirmând astfel că instruirea a fost făcută corespunzător.

(5) Instruirea periodică se va completa în mod obligatoriu și cu demonstrații practice.

Art. 97 Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

Art. 98 Instruirea periodică se face suplimentar celei programate în următoarele cazuri:

a) când un lucrător a lipsit peste 30 de zile lucrătoare;

b) când au apărut modificări ale prevederilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru sau ale instrucțiunilor proprii, inclusiv datorită evoluției riscurilor sau apariției de noi riscuri în unitate;

c) la reluarea activității după accident de muncă;

d) la executarea unor lucrări speciale;

e) la introducerea unui echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;

f) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;

g) la introducerea oricărei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

Art. 99 Durata instruirii periodice prevăzute la art. 98 nu va fi mai mică de 8 ore și se stabilește în instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau

b) lucrătorul desemnat; sau

c) un lucrător al serviciului intern de protecție și prevenire; sau

d) serviciul extern de protecție și prevenire.

Art. 100 Instruirea periodică prevăzută la art. 98 se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

CAPITOLUL VI

Pericol grav și iminent și zone cu risc ridicat și specific

SECȚIUNEA 1

Pericol grav și iminent de accidentare

Art. 101 Starea de pericol grav și iminent de accidentare, astfel cum este el definit la art. 5 lit. I) din lege, poate fi constatată de către orice lucrător din întreprindere și/sau unitate, lucrător al serviciului extern de prevenire și protecție cu care întreprinderea și/sau unitatea a încheiat contract, precum și de către inspectorii de muncă.

Art. 102 La constatarea stării de pericol grav și iminent de accidentare se vor lua imediat următoarele măsuri de securitate:

- a)** oprirea echipamentului de muncă și/sau activității;
- b)** evacuarea personalului din zona periculoasă;
- c)** anunțarea serviciilor specializate;
- d)** anunțarea conducătorilor ierarhici;
- e)** eliminarea cauzelor care au condus la apariția stării de pericol grav și iminent.

Art. 103 (1) În vederea realizării măsurilor prevăzute la art. 102 lit. a), în prealabil angajatorul va desemna lucrătorii care trebuie să oprească echipamentele de muncă și va asigura instruirea acestora.

(2) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. b), în prealabil angajatorul trebuie:

- a)** să întocmească planul de evacuare a lucrătorilor;
- b)** să afișeze planul de evacuare la loc vizibil;
- c)** să instruiască lucrătorii în vederea aplicării planului de evacuare și să verifice modul în care și-au însușit cunoștințele.

(3) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. c), în prealabil angajatorul trebuie:

- a)** să desemneze lucrătorii care trebuie să contacteze serviciile specializate și să îi instruiască în acest sens;
- b)** să asigure mijloacele de comunicare necesare contactării serviciilor specializate.

(4) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. d), în prealabil angajatorul trebuie să stabilească modul operativ de anunțare la nivel ierarhic superior.

(5) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 102 lit. e), în prealabil angajatorul trebuie:

- a)** să desemneze lucrătorii care au capacitatea necesară să elimine starea de pericol grav și iminent, să asigure instruirea și dotarea lor cu mijloace tehnice necesare intervenției;
- b)** să stabilească serviciile specializate care pot interveni.

Art. 104 Angajatorul trebuie să stabilească măsurile de securitate prevăzute la art. 102, ținând seama de natura activităților, numărul de lucrători, organizarea teritorială a activității și de prezența altor persoane în afara celor implicate direct în procesul muncii.

SECȚIUNEA 2

Zone cu risc ridicat și specific

Art. 105 Evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzută la art. 13 lit. k) din lege trebuie să conțină nominalizarea și localizarea acestor zone în cadrul întreprinderii și/sau unității și măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor pentru aceste zone.

Art. 106 Angajatorul trebuie să aducă la cunoștință conducătorilor locurilor de muncă și lucrătorilor care își desfășoară activitatea în zonele cu risc ridicat și specific măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor.

Art. 107 Acțiunile pentru realizarea măsurilor stabilite în urma evaluării riscurilor pentru zonele cu risc ridicat și specific constituie o prioritate în cadrul planului de protecție și prevenire.

CAPITOLUL VII

Comunicarea și cercetarea evenimentelor, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase, semnalarea, cercetarea, declararea și raportarea bolilor profesionale

SECȚIUNEA 1

Comunicarea evenimentelor

Art. 108 (1) Orice eveniment va fi comunicat conform prevederilor art. 26 și art. 27 alin. (1) din lege.

(2) Dacă printre victimele evenimentului se află și lucrători ai altor angajatori, evenimentul va fi comunicat și angajatorilor acestora de către angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(3) Evenimentul produs în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității și nu a avut nicio legătură cu aceasta, va fi comunicat inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, de către orice persoană care are cunoștință despre producerea evenimentului.

Art. 109 Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel puțin următoarele informații, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13:

- a)** denumirea/numele angajatorului la care s-a produs accidentul și, dacă este cazul, denumirea/numele angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul;
- b)** sediul/adresa și numărul de telefon ale angajatorului;
- c)** locul unde s-a produs evenimentul;
- d)** data și ora la care s-a produs evenimentul/data și ora la care a decedat accidentatul;
- e)** numele și prenumele victimei;
- f)** datele personale ale victimei: vârsta, starea civilă, copii în întreținere, alte persoane în întreținere, ocupația, vechimea în ocupație și la locul de muncă;
- g)** împrejurările care se cunosc și cauzele prezumtive; h) consecințele accidentului;
- i)** numele și funcția persoanei care comunică evenimentul;
- j)** data comunicării;
- k)** unitatea sanitară cu paturi la care a fost internat accidentatul.

Art. 110 În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, soldate cu decesul victimelor, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, serviciile poliției rutiere vor comunica evenimentul la inspectoratul teritorial de muncă din județul pe raza căruia s-a produs.

Art. 111 (1) Angajatorul va lua măsurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, până la primirea acordului din partea organelor care efectuează cercetarea, cu excepția cazurilor în care menținerea acestei stări ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentaților sau ar pune în pericol viața lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul muncii.

(2) În situația în care este necesar să se modifice starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, se vor face, după posibilități, schițe sau fotografii ale locului unde s-a produs, se vor identifica și se vor ridica orice obiecte care conțin sau poartă o urmă a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectuează cercetarea și vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a stării de fapt rezultată din producerea evenimentului, angajatorul sau reprezentantul său legal va consemna pe propria răspundere, într-un proces-verbal, toate modificările efectuate după producerea evenimentului.

Art. 112 (1) Inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc evenimentul va comunica Inspecției Muncii:

- a)** incidentul periculos;

- b) evenimentul care a avut ca urmare un deces;
 - c) evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;
 - d) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate evidentă;
 - e) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate.
- (2) Accidentul prevăzut la alin. (1) lit. e) se va comunica după primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.
- (3) Comunicarea către Inspekția Muncii va cuprinde informațiile prevăzute la art. 109.
- Art. 113 (1)** La solicitarea organelor care efectuează cercetarea evenimentului, unitatea sanitară care acordă asistență medicală de urgență se va pronunța în scris cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării.
- (2) Unitatea sanitară prevăzută la alin. (1) va lua măsuri pentru recoltarea imediată a probelor de laborator, în vederea determinării alcoolemiei sau a stării de influență a produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, precum și pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de muncă, urmând să comunice rezultatul determinărilor specifice în termen de 5 zile lucrătoare de la obținerea acestora.
- (3) În caz de deces al persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de muncă va solicita în scris unității medico-legale competente un raport preliminar din care să reiasă faptul că decesul a fost sau nu urmarea unei vătămări violente, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și legislației subsecvente.
- (4) Unitatea medico-legală va transmite raportul preliminar inspectoratului teritorial de muncă în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și ale legislației subsecvente.
- (5) Unitatea medico-legală va transmite raportul de constatare medico-legală în termenul prevăzut la art. 29 alin. (3) din lege.
- (6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, care a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate, va trimite o copie de pe decizie, în termen de 3 zile lucrătoare de la data eliberării acesteia, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs accidentul.

SECȚIUNEA 2

Cercetarea evenimentelor

Art. 114 Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurărilor și a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementărilor legale încălcate, a răspunderilor și a măsurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare și, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 115 Cercetarea se face imediat după comunicare, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din lege.

Art. 116 (1) Cercetarea evenimentelor care produc incapacitate temporară de muncă se efectuează de către angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(2) Angajatorul are obligația să numească de îndată, prin decizie scrisă, comisia de cercetare a evenimentului.

(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusă din cel puțin 3 persoane; una dintre acestea trebuie să fie lucrător desemnat, reprezentant al serviciului intern sau reprezentant al serviciului extern, cu pregătire de nivel superior.

(4) Persoanele numite de către angajator în comisia de cercetare a evenimentului trebuie să aibă pregătire tehnică corespunzătoare și să nu fie implicate în organizarea și conducerea locului de muncă unde a avut loc evenimentul și să nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(5) Angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă nu poate face parte din comisia de cercetare a evenimentului, în acest caz urmând să apeleze la servicii externe.

(6) Dacă în eveniment sunt implicate victime cu angajatori diferiți, în comisia de cercetare numită de angajatorul la care s-a produs evenimentul vor fi nominalizate și persoane numite prin decizie scrisă de către ceilalți angajatori.

(7) Angajatorul care a organizat transportul răspunde pentru cercetarea accidentului de circulație produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporară de muncă, cu respectarea, atunci când este cazul, a prevederilor alin. (6).

(8) Cercetarea evenimentului prevăzut la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă acesta a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității angajatorului și nu a avut nicio legătură cu aceasta, se efectuează în condițiile legii.

(9) Angajatorul care nu dispune de personal competent în conformitate cu alin. (4) sau nu are personal suficient trebuie să asigure cercetarea apelând la servicii externe de prevenire și protecție.

Art. 117 (1) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice în care sunt implicate persoane aflate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, serviciile poliției rutiere vor transmite organelor împuternicite să efectueze cercetarea, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitare, un exemplar din procesul-verbal de cercetare la fața locului și orice alte documente existente, necesare cercetării: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe.

(2) În baza acestor acte și a altor documente din care să rezulte că victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit legii vor efectua cercetarea evenimentului.

Art. 118 (1) Persoanele împuternicite, potrivit legii, să efectueze cercetarea evenimentelor au dreptul să ia declarații scrise, să preleveze sau să solicite prelevarea de probe necesare cercetării, să solicite sau să consulte orice acte ori documente ale angajatorului, iar acesta este obligat să le pună la dispoziție în condițiile legii.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), cheltuielile necesare prelevării și analizării probelor în vederea cercetării vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 119 (1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experți sau specialiști cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competențe potrivit legii să efectueze expertize tehnice, iar aceștia trebuie să răspundă solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), specialiștii și experții întocmesc expertize tehnice care vor face parte integrantă din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor se suportă de către angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face răspunzător de organizarea activității în urma căreia s-a produs evenimentul.

Art. 120 (1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă se va încheia în cel mult 5 zile lucrătoare de la data producerii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situații cum ar fi cele în care este necesară prelevarea de probe ori efectuarea de expertize, pentru care se poate solicita în scris, argumentat și în termen, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au antrenat deces, invaliditate evidentă, accident colectiv sau situație de persoană dată dispărută, precum și cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 10 zile lucrătoare de la data producerii acestora.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) situații cum ar fi cele în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de muncă care cercetează evenimentele poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspecția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 121 (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit invaliditate confirmată prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de muncă va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul astfel completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii de către inspectoratul teritorial de muncă a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal.

(3) În cazul evenimentului a cărui consecință este invaliditate evidentă, evenimentul va fi cercetat de inspectoratul teritorial de muncă ca eveniment care a produs incapacitate temporară de muncă și, în funcție de consecințele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor alin. (1) și (2).

Art. 122 (1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

a) opisul actelor aflate în dosar;

b) procesul-verbal de cercetare;

c) nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către inspectorul de muncă, în cazul evenimentelor care se cercetează de către inspectoratul teritorial de muncă/Inspecția Muncii, conform competențelor, sau de către lucrătorul desemnat/serviciile de prevenire și protecție, în cazul evenimentelor a căror cercetare intră în competența angajatorului, și semnată de către angajator/reprezentantul său legal, care va cuprinde precizări cum ar fi poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, închiderea fișei individuale de instructaj prin barare și semnătură, ridicarea de documente sau prelevarea de probe;

d) schițe și fotografii referitoare la eveniment;

e) declarațiile accidentaților, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă sau de invaliditate;

f) declarațiile martorilor și ale oricăror persoane care pot contribui la elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale producerii evenimentului;

g) copii ale actelor și documentelor necesare pentru elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale evenimentului;

h) copii ale certificatului constatator sau oricăror alte autorizații în baza cărora angajatorul își desfășoară activitatea;

i) copii ale fișei de expunere la riscuri profesionale și ale fișei de aptitudine, întocmite conform legii;

j) copii ale contractelor individuale de muncă ale victimelor;

k) copii ale fișelor de instruire individuală în domeniul securității și sănătății în muncă ale victimelor; în caz de deces aceste fișe se vor anexa în original;

l) concluziile raportului de constatare medico-legală, în cazul accidentului mortal;

m) copie a hotărârii judecătorești prin care se declară decesul, în cazul persoanelor date dispărute;

n) copie a certificatelor de concediu medical, în cazul accidentului urmat de incapacitate temporară de muncă;

o) copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;

p) actul emis de unitatea sanitară care a acordat asistența medicală de urgență, din care să rezulte data, ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultație și diagnosticul, în cazul accidentelor de traseu;

q) copie a procesului-verbal de cercetare la fața locului, încheiat de serviciile poliției rutiere, în cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice.

(2) Dosarul va mai cuprinde, după caz, orice alte acte și documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

a) copie a autorizației, în cazul în care victima desfășura o activitate care necesita autorizare;

b) copie a diplomei, adeverinței sau certificatului de calificare a victimei;

c) acte de expertiză tehnică, întocmite cu ocazia cercetării evenimentului;

d) acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care să se poată stabili locul, data și ora producerii evenimentului sau să se poată justifica prezența victimei la locul, ora și data producerii evenimentului;

e) documente din care să rezulte că accidentatul îndeplinea îndatoriri de serviciu;

f) corespondența cu alte instituții/unități în vederea obținerii actelor solicitate;

g) adresele de prelungire a termenelor de cercetare, în conformitate cu art. 120 alin. (2) și (4);

h) actul medical emis de unitatea sanitară care a acordat asistență medicală de urgență, din care să rezulte diagnosticul la internare și/sau externare;

i) procesul-verbal încheiat după producerea evenimentului, în condițiile prevăzute la art. 111;

j) formularul pentru înregistrarea accidentului de muncă, denumit în continuare FIAM, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(la data 01-Jan-2007 Art. 122, alin. (2), litera J. din capitolul VII, secțiunea 2 a fost reglementată de Ordinul 3/2007)

Art. 123 Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) filele dosarului să fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea sau de membrii comisiei de cercetare, numită de angajator, și ștampilate cu ștampila inspectoratului sau a angajatorului;

b) numărul total de file conținut de dosarul de cercetare și numărul de file pentru fiecare document anexat la dosar să fie menționate în opis;

c) fiecare document, cu excepția procesului-verbal de cercetare, să fie identificat în dosarul de cercetare ca anexă;

d) paginile și spațiile albe să fie barate;

e) schițele referitoare la eveniment, anexate la dosar, să fie însoțite de explicații;

f) fotografiile referitoare la eveniment să fie clare și însoțite de explicații;

g) formularul pentru declarație să fie conform modelului prevăzut în anexa nr. 14;

h) declarațiile aflate la dosar să fie tehnoredactate, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul și semnate de către inspectorul care a efectuat cercetarea sau de către unul dintre membrii comisiei de cercetare.

Art. 124 (1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă; dosarul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul;

b) într-un exemplar, pentru incidentele periculoase; dosarul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

c) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

d) în două exemplare, pentru evenimentele care au antrenat invaliditate evidentă; originalul se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea și un exemplar se transmite angajatorului care înregistrează accidentul;

e) în trei exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspecția Muncii; originalul se înaintează

organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspecția Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;

f) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitatea temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva angajatorului care înregistrează accidentul și celelalte exemplare se păstrează de către ceilalți angajatori.

(2) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporară de muncă sau al incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infracțiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în două exemplare, originalul fiind înaintat organului de urmărire penală.

Art. 125 (1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numită de către angajator, se înaintează pentru verificare și avizare la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, în termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va analiza dosarul, va aviza și va restitui dosarul în cel mult 7 zile lucrătoare de la data primirii.

(3) Dosarul va fi însoțit de avizul inspectoratului teritorial de muncă.

(4) În cazul în care inspectoratul teritorial de muncă constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și/sau refacerea procesului-verbal de cercetare, după caz.

(5) Comisia de cercetare va completa dosarul și va întocmi procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Dacă evenimentul urmat de incapacitate temporară de muncă s-a produs în condițiile prevăzute la art. 124 alin. (2), inspectoratul teritorial de muncă va înainta originalul dosarului de cercetare la organul de urmărire penală, imediat după avizare.

Art. 126 (1) Dosarul de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de muncă va fi înaintat în vederea avizării la Inspecția Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Dosarul de cercetare pentru cazul dispariției de persoane, ca urmare a unui eveniment și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acestora, va fi păstrat la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, până la emiterea hotărârii judecătorești prin care se declară decesul persoanelor dispărute, conform prevederilor legale în vigoare; după completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizării la Inspecția Muncii.

(3) Inspecția Muncii avizează și restituie dosarele prevăzute la alin. (1) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(4) În cazul în care Inspecția Muncii constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare.

(5) Inspectoratul teritorial de muncă va completa dosarul și va întocmi noul proces-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Inspectoratul teritorial de muncă transmite dosarele de cercetare prevăzute la alin. (1) organelor de urmărire penală, numai după ce au fost avizate de către Inspecția Muncii.

Art. 127 (1) Dosarul de cercetare al accidentului de muncă cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acestuia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Dosarul completat și noul proces-verbal de cercetare vor fi înaintate în vederea avizării la Inspekția Muncii, care le va restitui inspectoratului teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(5) După avizarea de către Inspekția Muncii în condițiile prevăzute la art. 126, dosarul va fi înaintat organelor de urmărire penală de către inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 128 Procesul-verbal de cercetare a evenimentului trebuie să conțină următoarele capitole:

- a) data încheierii procesului-verbal;
- b) numele persoanelor și în ce calitate efectuează cercetarea evenimentului;
- c) perioada de timp și locul în care s-a efectuat cercetarea;
- d) obiectul cercetării;
- e) data și ora producerii evenimentului;
- f) locul producerii evenimentului;
- g) datele de identificare a angajatorului la care s-a produs evenimentul, numele reprezentantului său legal;
- h) datele de identificare a accidentatului/accidentaților;
- i) descrierea detaliată a locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și modului în care s-a produs evenimentul;
- j) urmările evenimentului și/sau urmările suferite de persoanele accidentate;
- k) cauza producerii evenimentului;
- l) alte cauze care au concurat la producerea evenimentului;
- m) alte constatări făcute cu ocazia cercetării evenimentului;
- n) persoanele răspunzătoare de încălcarea reglementărilor legale, din capitolele de la lit. k), l) și m);
- o) sancțiunile contravenționale aplicate;
- p) propuneri pentru cercetare penală;
- q) caracterul accidentului;
- r) angajatorul care înregistrează accidentul de muncă sau incidentul periculos;
- s) măsuri dispuse pentru prevenirea altor evenimente similare și persoanele responsabile pentru realizarea acestora;
- t) termenul de raportare la inspectoratul teritorial de muncă privind realizarea măsurilor prevăzute la lit. s);
- u) numărul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal de cercetare și repartizarea acestora;
- v) numele și semnătura persoanei/persoanelor care a/au efectuat cercetarea;
- w) avizul inspectorului-șef adjunct securitate și sănătate în muncă;
- x) viza inspectorului-șef/inspectorului general de stat.

Art. 129 (1) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. b) se vor indica, de asemenea, prevederile legale potrivit cărora persoanele sunt îndreptățite să efectueze cercetarea, precum și numele angajatorului și ale persoanelor care au participat din partea organelor competente la primele cercetări.

(2) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. c) se vor indica, de asemenea, motivele pentru care s-a solicitat prelungirea termenului de cercetare.

(3) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. e) se va indica, de asemenea, data decesului, pentru cazul în care s-a produs un eveniment și ulterior a survenit decesul victimelor implicate în acest eveniment.

(4) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. g) se vor indica, de asemenea, datele de identificare ale angajatorilor la care sunt/au fost angajate victimele, numele reprezentanților legali ai angajatorilor, numărul documentului prin care s-a certificat autorizarea de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, adresa punctului de lucru.

(5) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. h) se vor indica, de asemenea, următoarele: numele, prenumele, cetățenia, vârsta, starea civilă, numărul de copii minori, domiciliul, locul de muncă la

care este încadrat, profesia de bază, ocupația în momentul accidentării, vechimea în muncă, în funcție sau în meserie și la locul de muncă, data efectuării ultimului instructaj în domeniul securității și sănătății în muncă, iar pentru persoanele care, în momentul accidentării, desfășurau o activitate pentru care este necesară autorizare, se va face referire și la aceasta.

(6) Capitolul prevăzut la art. 128 lit. i) va conține următoarele subcapitole:

- a)** descrierea detaliată a locului producerii evenimentului;
- b)** descrierea detaliată a echipamentului de muncă;
- c)** descrierea detaliată a împrejurărilor;
- d)** descrierea detaliată a modului în care s-a produs evenimentul.

(7) În capitolele prevăzute la art. 128 lit. k)-m) se va face trimitere la reglementările legale în vigoare încălcate, cu redarea integrală a textului acestora.

(8) Denumirea capitolului prevăzut la art. 128 lit. o) se va schimba în "Propuneri pentru sancțiuni administrative și disciplinare", în cazul accidentelor cercetate de către comisia numită de angajator.

(9) Capitolele prevăzute la art. 128 lit. w) și x) se vor regăsi în procesul-verbal de cercetare numai pentru evenimentele cercetate de către inspectoratul teritorial de muncă sau Inspecția Muncii, conform competențelor.

(10) În cazul accidentelor cu ITM, procesul-verbal de cercetare se va încheia cu capitolul prevăzut la art. 128 lit. w), care va fi numit "Viza angajatorului".

Art. 130 În situațiile în care din cercetare rezultă că accidentul nu întrunește condițiile pentru a fi încadrat ca accident de muncă, se va face această mențiune la capitolele procesului-verbal de cercetare prevăzute la art. 128 lit. q) și r) și se vor dispune măsurile care trebuie luate de angajator pentru prevenirea unor cazuri asemănătoare.

Art. 131 Comisia de cercetare a unui eveniment numită de angajator poate face propuneri de sancțiuni disciplinare și/sau administrative, pe care le va menționa în procesul-verbal de cercetare.

Art. 132 (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în:

- a)** 3 exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul și asigurător;
- b)** mai multe exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă pentru lucrători cu angajatori diferiți, pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul și asigurător;
- c)** 5 exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspecția Muncii și asigurător;
- d)** 5 exemplare, în cazul accidentului de muncă mortal sau al celui colectiv, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspecția Muncii și asigurător;
- e)** 5 exemplare, în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspecția Muncii și asigurător.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

Art. 133 (1) În cazul în care accidentul de muncă s-a produs la un angajator, altul decât cel care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi trimis și acestuia.

(2) În cazul în care angajatorul la care se înregistrează accidentul de muncă își are sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 134 În cazul evenimentelor care nu au fost comunicate și cercetate, dar persoana vătămată prezintă un certificat medical cu cod "accident de muncă", angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acesteia o declarație scrisă privind modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul.

SECȚIUNEA 3

Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

Art. 135 Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în baza procesului-verbal de cercetare.

Art. 136 (1) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de contract, comandă sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevăzute în acest sens în documentele încheiate.

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficient de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice, accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului.

(3) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de comandă, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator se înregistrează de către angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului.

(5) Accidentele suferite în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și șomeri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(6) Accidentul de muncă suferit de o persoană în cadrul activităților cultural-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.

(7) Accidentul de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.

(8) În cazul accidentului produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat, produs în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face conform legii.

(9) Accidentul de muncă de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, conform concluziilor cercetării.

(10) Accidentul de muncă de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, conform concluziilor cercetării.

(11) Accidentul produs în afara întreprinderii și/sau unității, ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator, se înregistrează de către angajatorul din vina căruia s-a produs accidentul.

(12) Accidentul de muncă suferit de însoțitorii de încărcături, personalul de poștă de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încărcături, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul răspunzător de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

Art. 137 Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

Art. 138 (1) Disparația unei persoane în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data producerii accidentului de muncă mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3) Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 139 Accidentul de muncă cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 140 (1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 4 exemplare care se înaintează spre avizare după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de muncă care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de muncă se fac în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de muncă și asigurătorul pe raza căruia își are sediul social, domiciliul sau reședința.

(5) În cazul în care victima unui accident de muncă a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

Art. 141 (1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16;

c) Registrul unic de evidență a accidentelor ușoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17;

d) Registrul unic de evidență a accidentaților în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) lit. d) se va ține evidența accidentaților în muncă pentru care perioada de incapacitate temporară de muncă este de minimum 4 zile de lucru, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidență trebuie să fie actualizate.

Art. 142

(1) În baza FIAM și a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența tuturor accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase înregistrate de angajatorii care au sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul județului respectiv.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența în:

a) Registrul unic de evidență a accidentațiilor în muncă;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase;

c) Registrul unic de evidență a accidentațiilor în muncă ce au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru.

SECȚIUNEA 4

Comunicarea, cercetarea și înregistrarea evenimentelor produse în afara granițelor României, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, aflați în îndeplinirea sarcinilor de stat, de interes public sau a îndatoririlor de serviciu

Art. 143 (1) Comunicarea evenimentelor produse în afara granițelor țării, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, se face conform prevederilor art. 108-113.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) angajatorul are obligația de a comunica evenimentul și misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Orice eveniment produs pe teritoriul alte țări în care sunt implicați lucrători români, detașați sau puși la dispoziție de către angajatori români la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, pentru efectuarea unor lucrări pe teritoriul altui stat, se comunică imediat de către angajatorul român misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(4) Angajatorii români care detașează ori pun la dispoziție lucrători la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, au obligația să includă în cuprinsul convențiilor internaționale și contractelor bilaterale încheiate cu partenerii străini clauze cu privire la comunicarea evenimentelor.

(5) Evenimentele în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare române, precum și persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor țării vor fi comunicate Ministerului Afacerilor Externe din România de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare române. Ministerul Afacerilor Externe are obligația de a comunica aceste evenimente Inspecției Muncii.

Art. 144 (1) Cercetarea evenimentelor produse în afara granițelor țării în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români se va face conform prevederilor art. 114-134.

(2) La cercetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1) poate participa și un delegat din partea misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Cercetarea evenimentelor în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor țării se face de către Ministerul Afacerilor Externe.

(4) În cazul evenimentelor menționate la alin. (1) și (3), care au produs invaliditate confirmată prin decizie, deces, accidente colective, inclusiv în cazul persoanelor dispărute și în cazul incidentului periculos, Inspecția Muncii poate delega reprezentanți care să efectueze cercetarea la fața locului.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), cercetarea se va finaliza de către Inspecția Muncii sau, după caz, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 145 (1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor răspunde angajatorul care a încheiat contractul cu partenerul străin, în cazul efectuării de lucrări cu personal român, și, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe, în cazul accidentelor suferite de angajații misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare române și persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(2) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122 și se va completa cu:

a) copii de pe originalele documentelor de cercetare, emise de organele competente din țara pe teritoriul căreia s-a produs evenimentul, precum și traducerea acestora în limba română;

b) copie de pe contractul încheiat cu partenerul străin, din care să rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrări se execută, pe ce durată,

locul unde se execută lucrările respective, clauzele privind securitatea și sănătatea în muncă, modul în care se fac comunicarea și cercetarea evenimentelor și înregistrarea accidentelor de muncă.

(3) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi în numărul de exemplare precizat la art. 124.

(4) Imediat după finalizarea dosarului de cercetare, angajatorul român sau Ministerul Afacerilor Externe va proceda conform prevederilor prezentului capitol.

Art. 146 Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se fac de către angajatorul român, conform prevederilor art. 143-145.

SECȚIUNEA 5

Comunicarea și cercetarea evenimentelor produse pe teritoriul României în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu

Art. 147 (1) Orice eveniment produs pe teritoriul României, în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, va fi comunicat imediat la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc, de către angajator sau de către orice altă persoană care are cunoștință despre eveniment.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă care a primit comunicarea va înștiința misiunea diplomatică sau consulatul țării din care provine persoana accidentată, prin intermediul Inspecției Muncii.

Art. 148 (1) Cercetarea unor astfel de evenimente se face de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia au avut loc, împreună cu celelalte organe competente, precum și cu reprezentanții ai angajatorului străin implicat în eveniment sau de către Inspecția Muncii, conform art. 29 alin. (1) lit. c) din lege.

(2) La cercetare poate participa un reprezentant al misiunii diplomatice sau al consulatului țării respective.

(3) Termenul de cercetare este cel prevăzut la art. 120.

(4) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122.

(5) Dosarul de cercetare se va întocmi în numărul de exemplare precizat la art. 124 și o copie a dosarului original se va transmite misiunii diplomatice sau consulatului țării de unde provine accidentatul de către inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea.

SECȚIUNEA 6

Semnalarea bolilor profesionale

Art. 149 Bolile profesionale, precum și suspiciunile de boli profesionale se vor semnală obligatoriu de către toți medicii care depistează astfel de îmbolnăviri, indiferent de specialitate și locul de muncă, cu prilejul oricărei prestații medicale: examene medicale profilactice, consultații medicale de specialitate.

Art. 150 (1) Medicul care suspectează o boală profesională completează fișa de semnalare BP1, prevăzută în anexa nr. 19, și trimite bolnavul cu această fișă la unitatea sanitară de medicina muncii, respectiv clinica de boli profesionale sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor, în vederea precizării diagnosticului de boală profesională.

(2) Medicul specialist de medicina muncii examinează bolnavul, stabilește diagnosticul de profesionalitate și completează fișa de semnalare BP1 pe care o trimite oficial la autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, în termen de maximum 7 zile de la precizarea diagnosticului de profesionalitate.

SECȚIUNEA 7

Cercetarea bolii profesionale

Art. 151 După primirea fișei de semnalare BP1, medicul specialist de medicina muncii din cadrul autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București cercetează în termen de 7 zile, având în vedere ruta profesională, cauzele îmbolnăvirii profesionale.

Art. 152 Cercetarea se face în prezența angajatorului sau a reprezentantului acestuia ori, după caz, a persoanelor fizice autorizate în cazul profesiilor liberale, conform art. 34 alin. (2) din lege.

Art. 153 Cercetarea are drept scop confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al îmbolnăvirii respective și se finalizează cu redactarea și semnarea procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, prevăzut în anexa nr. 20.

Art. 154 Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională este semnat de toți cei care au luat parte la cercetare, conform competențelor, menționându-se în mod special cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea angajatorilor și măsurile tehnice și organizatorice necesare, pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

Art. 155 (1) În situația în care angajatorul sau reprezentantul acestuia ori, după caz, persoana fizică autorizată în cazul profesiilor liberale sau inspectorul de muncă ori lucrătorul sau asiguratorul nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare ori cu măsura tehnică sau organizatorică formulată, se pot adresa, în scris, în termen de 30 de zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, Comisiei de experți de medicina muncii acreditați de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și de Ministerul Sănătății Publice.

(2) Componenta și atribuțiile Comisiei de experți vor fi stabilite prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului sănătății publice.

*(la data 15-Jul-2008 Art. 155, alin. (2) din capitolul VII, secțiunea 7 a fost reglementat de **Ordinul 1256/2008**)*

*(la data 15-Jul-2008 Art. 155, alin. (2) din capitolul VII, secțiunea 7 a fost reglementat de **Ordinul 443/2008**)*

Art. 156 Soluțiile adoptate în aceste situații vor fi comunicate în scris celor interesați, în termen de 20 de zile de la data primirii contestației.

Art. 157 Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se înmânează angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnăvirea pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale și pentru a urmări realizarea măsurilor prescrise, precum și medicului de medicina muncii din autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București.

Art. 158 Pe baza confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declară cazul de îmbolnăvire profesională, completând fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, prevăzută în anexa nr. 21.

SECȚIUNEA 8

Declararea bolilor profesionale

Art. 159 Dosarul de cercetare pentru declararea bolilor profesionale se păstrează la autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București și va cuprinde următoarele documente:

a) opisul documentelor din dosar;

b) istoricul de expunere profesională (documentul care certifică ruta profesională, și anume copie de pe carnetul de muncă) și, după caz, nivelul măsurat al noxelor sau noxa identificată;

c) copie de pe fișa de identificare a riscurilor profesionale de la dosarul medical de medicina muncii;

d) istoricul stării de sănătate la locul de muncă (documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigură asistența de medicina muncii la unitatea respectivă);

e) document medical care precizează diagnosticul de boală profesională (biletul de ieșire emis de clinica/secția de medicina muncii din structura spitalelor sau adeverința medicală emisă de medicul de medicina muncii care a precizat diagnosticul de boală profesională, în cazul în care bolnavul nu a fost internat) și copii ale unor investigații necesare pentru susținerea diagnosticului de profesionalitate;

f) procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională;

g) copie de pe fișa de semnalară BP1.

Art. 160 Declararea bolilor profesionale se face de către autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București din care face parte medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, pe baza documentelor precizate la art. 159 prin fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, denumită în continuare fișa de declarare BP2, care reprezintă formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate.

Art. 161 În cazul în care unitatea la care s-a produs îmbolnăvirea a fost desființată sau nu mai există la momentul precizării diagnosticului de boală profesională, cazul respectiv se poate declara prin fișa de declarare BP2 pe baza documentelor prevăzute la art. 159, cu excepția procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională.

Art. 162 Cazurile de pneumoconioze, precum și cazurile de cancer profesional se înregistrează la ultimul angajator unde a lucrat bolnavul și unde există factorii de risc ai bolii profesionale respective evidențiați prin documente oficiale de la autoritatea de sănătate publică; ele se declară și se păstrează în evidență de către autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București din județul sau din municipiul București în care se află agentul economic respectiv.

Art. 163 Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, este răspunzătoare pentru corectitudinea datelor înscrise în fișa de declarare BP2.

Art. 164 Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioză se confirmă numai pe baza diagnosticului precizat de către comisiile de pneumoconioze de la nivelul clinicilor de boli profesionale.

SECȚIUNEA 9

Raportarea bolilor profesionale

Art. 165 (1) Bolile profesionale nou-declarate se raportează în cursul lunii în care s-a produs îmbolnăvirea, de către autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sănătate Publică București, la Centrul Național pentru Organizarea și Asigurarea Sistemului Informațional și Informatic în Domeniul Sănătății București, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilite conform legii.

(2) O copie a fișei de declarare BP2 se va înmâna lucrătorului diagnosticat cu boală profesională.

Art. 166 La nivelul Centrului național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale se constituie Registrul operativ național informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizează lunar cu datele din fișele de declarare BP2.

Art. 167 Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale reprezintă forul metodologic care asigură asistență și îndrumare tehnică profesională în domeniul bolilor profesionale.

Art. 168 Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale raportează semestrial datele privind morbiditatea profesională Autorității de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice.

Art. 169 Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale transmite informațiile de interes public privind bolile profesionale tuturor instituțiilor implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor.

Art. 170 Lista bolilor profesionale ale căror declarare, cercetare și evidență sunt obligatorii este prevăzută în anexa nr. 22.

Art. 171 Structurile de medicina muncii din cadrul autorităților de sănătate publică județene vor raporta cu o periodicitate anuală Centrului național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale situația absenteismului medical prin boli profesionale pentru cazurile nou-declarate în anul respectiv.

Art. 172 Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

SECȚIUNEA 10

Bolile legate de profesie

Art. 173 Lista bolilor legate de profesie este prezentată în anexa nr. 23.

Art. 174 Bolile legate de profesie nu se declară. Acestea se dispensarizează medical și se comunică angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sănătatea lucrătorilor, în vederea luării măsurilor tehnico-organizatorice de normalizare a condițiilor de muncă.

SECȚIUNEA 11

Dispoziții finale

Art. 175 În contractele încheiate între angajatori pentru prestarea de activități și servicii vor fi prevăzute clauze privind răspunderile referitoare la comunicarea, cercetarea și înregistrarea unor eventuale accidente de muncă.

Art. 176 (1) Victimele sau familia victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces au dreptul să sesizeze sau să se informeze la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc accidentul.

(2) Dacă în urma investigațiilor rezultă că sunt întrunite condițiile unui accident de muncă, inspectoratul teritorial de muncă va lua măsuri pentru efectuarea cercetării în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), inspectoratul teritorial de muncă va răspunde sesizărilor conform prevederilor legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului-verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 177 (1) În situația în care angajatorul, lucrătorii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, se pot adresa inspectoratului teritorial de muncă sau, după caz, Inspecției Muncii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii acestuia.

(2) Soluțiile adoptate în cazul situațiilor prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate celor interesați, în termen legal.

CAPITOLUL VIII

Avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 178 Prezentul capitol are ca scop stabilirea tipurilor de documentații cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă care se supun avizării, a cerințelor care stau la baza realizării acestora, precum și a procedurii de avizare.

Art. 179 Documentațiile care se supun avizării sunt:

- a)** filme sau imagini, pe peliculă sau suport magnetic, cu subiecte din domeniul securității și sănătății în muncă;
- b)** afișe, pliante, broșuri din domeniul securității și sănătății în muncă;
- c)** suporturi de curs destinate instruirii în domeniul securității și sănătății în muncă, elaborate de prestatorii de servicii;
- d)** diapozitive, diafilme și altele asemenea.

SECȚIUNEA 2

Cerințe de realizare a documentațiilor

Art. 180 Cerințele generale pentru realizarea documentațiilor prevăzute la art. 179 sunt:

- a)** conținutul să fie în concordanță cu legislația în domeniul securității și sănătății în muncă în vigoare;
- b)** să prezinte informația într-o formă accesibilă, completă și ușor de asimilat;
- c)** conținutul și realizarea să fie în concordanță cu nivelul de pregătire al subiecților cărora li se adresează.

Art. 181 Cerințele specifice pentru realizarea filmelor cu subiecte din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a)** scenariul și regia să asigure perceperea corectă și clară a mesajului;
- b)** imagine clară și sugestivă;
- c)** sonor clar și sugestiv;
- d)** forme de prezentare: filmare reală sau animație;
- e)** durata proiecției: 10-20 de minute.

Art. 182 Cerințele specifice pentru realizarea afișelor și pliantelor din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a)** grafică simplă, fără greșeli tehnice, subliniindu-se elementele principale ale temei și eliminându-se detaliile nesemnificative;
- b)** utilizarea unor culori vii, contrastante, în concordanță cu subiectul, respectiv culori deschise pentru situații pozitive și culori închise pentru situații negative;
- c)** să nu aibă text sau textul să fie scurt, concis și vizibil, cu dimensiunea literelor aleasă astfel încât să permită citirea textului de la o distanță de 4-5 m;
- d)** subiectul să ocupe circa 60% din suprafața afișului, iar marginile să fie suficient de mari pentru a-l izola de fondul pe care este aplicat;
- e)** mărimea afișului va fi aleasă în funcție de scopul urmărit și locul în care va fi expus;
- f)** materialele din care sunt realizate să fie adecvate mediilor în care vor fi utilizate, respectiv să fie rezistente la acțiunea factorilor din mediul în care sunt amplasate și/sau utilizate (umiditate, agenți chimici etc).

Art. 183 Cerințele specifice pentru realizarea broșurilor din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a) să prezinte informațiile clar și concis;
- b) să se axeze pe o temă concretă;
- c) să prezinte un interes practic cât mai larg.

Art. 184 Cerințele specifice pentru elaborarea suportului de curs destinat instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a) să fie elaborat în baza unei documentări bibliografice la zi;
- b) să utilizeze terminologia specifică securității și sănătății în muncă;
- c) să fie elaborat pe o tematică orientată spre grupuri-țintă de lucrători și tipul instruirii, dezvoltată efectiv pentru înlăturarea problemelor de securitate și sănătate în muncă ce rezultă din evaluarea riscurilor și adaptată evoluției riscurilor sau apariției de riscuri noi;
- d) să fie redactat clar, concis, accesibil, adaptat nivelului de pregătire al grupului-țintă căruia îi este destinat;
- e) informațiile să fie sistematizate într-o organizare logică a conținutului, orientate spre situații concrete de muncă;
- f) să cuprindă ilustrații, desene, scheme, pictograme și tabele explicative, dacă este necesar;
- g) să evidențieze consecințele neaplicării și/sau nerespectării legislației din domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 185 Cerințele specifice pentru realizarea diapozitivelor și diafilmelor sunt:

- a) pe cât posibil să fie realizate color și să fie clare;
- b) să fie însoțite de scheme explicative;
- c) să fie însoțite de texte redactate clar și concis, fără a da naștere la interpretări;
- d) să fie realizate într-o succesiune logică.

SECȚIUNEA 3

Avizarea documentațiilor

Art. 186 (1) Documentațiile prevăzute la art. 179 pot fi difuzate sau comercializate numai dacă sunt avizate de către Comisia de abilitare și avizare prevăzută la art. 36, din județul în care își are sediul elaboratorul.

(2) În situația în care elaboratorul are cetățenia, respectiv naționalitatea unui stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European, documentațiile se avizează de către Comisia de abilitare și avizare constituită la nivelul Direcției de muncă, solidaritate socială și familie a municipiului București.

Art. 187 Pentru avizarea documentațiilor elaboratorul va transmite prin poștă Comisiei de abilitare și avizare prevăzute la art. 186 o cerere conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, însoțită de un dosar care cuprinde:

- a) copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comerțului și, după caz, anexa la acesta; în situația prevăzută la art. 186 alin. (2), elaboratorul va depune documentul echivalent eliberat de statul de origine sau de proveniență.
- b) un scurt memoriu de prezentare a documentației;
- c) două exemplare din documentația supusă avizării;
- d) în cazul diapozitivelor și diafilmelor se vor transmite: originalul și două copii pe suport hârtie.

Art. 188 (1) Comisia de abilitare și avizare va transmite prin poștă avizul sau decizia de respingere motivată, în termen de 30 de zile de la data primirii solicitării.

(2) Avizul comisiei, prezentat în anexa nr. 25, va fi însoțit de un exemplar din documentația transmisă de elaborator, care va purta ștampila Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(3) Decizia de respingere, prezentată în anexa nr. 26, va fi însoțită de cele două exemplare de documentație transmisă de elaborator, pentru a fi refăcută în sensul celor precizate în decizie.

SECȚIUNEA 4 **Dispoziții finale**

Art. 189 (1) Difuzarea sau comercializarea documentațiilor prevăzute la art. 179 va fi însoțită de o copie a avizului.

(2) Angajatorul care utilizează documentațiile prevăzute la art. 179 trebuie să dețină o copie a avizului.

Art. 190 (1) Respingerea avizării unei documentații poate face obiectul unei contestații depuse la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei în termen de maximum 30 de zile de la data primirii deciziei de respingere.

(2) Soluțiile adoptate ca răspuns la contestație vor fi comunicate celor interesați în termen de 30 de zile de la data primirii contestației.

Art. 191 (1) Dacă în timpul controalelor efectuate de inspectorii de muncă se constată diferențe între documentația avizată și cea folosită în activitatea curentă, inspectorul de muncă dispune măsuri pentru retragerea documentației neconforme și comunică în scris Comisiei de abilitare și avizare teritoriale, respectiv a municipiului București, situația constatată, cu propunerea de suspendare sau de retragere a avizului.

(2) Comisia de abilitare și avizare teritorială, respectiv a municipiului București, aduce la cunoștință titularului de aviz situația constatată, pentru ca acesta să își prezinte punctul de vedere.

(3) Comisia de abilitare și avizare teritorială, respectiv a municipiului București, analizează comunicarea inspectorului de muncă împreună cu punctul de vedere al titularului de aviz și emite o decizie de suspendare sau de retragere a avizului, după caz.

(4) Suspendarea se poate face pe o perioadă determinată, în funcție de timpul necesar pentru remedierea deficiențelor constatate.

(5) Decizia de retragere a avizului poate face obiectul unei contestații în condițiile prevăzute la art. 190.

Art. 192 (1) în situația în care titularul de aviz intenționează să aducă modificări unei documentații avizate, are obligația să comunice Comisiei de abilitare și avizare teritoriale, respectiv a municipiului București, conținutul acestor modificări.

(2) Comisia de abilitare și avizare teritorială, respectiv a municipiului București, analizează dacă modificările asupra documentației sunt intervenții minore sau majore și decide menținerea avizului sau necesitatea unei noi avizări.

Art. 193 Anexele nr. 1-26 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

